

Arrest

nr. 93 383 van 13 december 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 27 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. DEMEERSSEMAN loco advocaat B. SOENEN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten en van Arabische origine te zijn. U zou een soennitische moslim zijn, afkomstig van Mosul. U woonde samen met uw ouders en twee zussen in Hay Djazair. U zou naar school gegaan zijn tot het tweede jaar van het secundair onderwijs. In de zomervakantie van 2006 werd u geraakt door een autobom die ontplofte op het plein waar u aan het spelen was. Nadien ging u niet meer naar school tot september 2010. Uw vader werkte in een kapsalon tegenover het politiekantoor van Hay Djazair. Vanaf mei 2010 ging u regelmatig naar dat kapsalon om het vak te leren. U observeerde uw vader en oefende op uzelf en uw vrienden. Begin december 2010

zou uw vader naar Bagdad zijn gegaan om zijn moeder te bezoeken. Tijdens zijn afwezigheid, op 9 december 2010, zou u een dreigtelefoon hebben ontvangen van 'Dawlat el Iraq el Islamiya' (de Islamitische Staat van Irak). U en uw familie moesten het huis binnen de zeven dagen verlaten anders zouden jullie worden vermoord en het huis worden opgeblazen. Jullie werden geviseerd omdat uw vader in een kapsalon werkte waar ook politieagenten over de vloer kwamen. Drie dagen later, op 12 december 2010, ontving u een dreigingsms. Diezelfde dag zou u met uw moeder en twee zussen naar Bartella zijn gegaan. Toen u hen daar had afgezet, keerde u (diezelfde dag) terug naar Mosul om, met behulp van een advocaat, klacht in te dienen. Nadien keerde u, nog altijd op dezelfde dag, terug naar Bartella waar u verbleef tot u het land verliet op 28 mei 2011. U zou via Turkije naar België zijn gereisd waar u op 6 juni 2011 aankwam en de dag nadien asiel aanvraagde. Uw vader zou momenteel nog in Bagdad verblijven waar hij in een kapsalon woont en werkt. Na uw vertrek, zou hij, in november en december 2011 nog twee keer telefonisch zijn bedreigd om niet terug te keren naar Mosul. Uw moeder en twee zussen verblijven nog in Bartella.

Ter staving van uw asielverzoek legt u volgende documenten voor: een kopie van uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, een kopie van een voedselrantsoenkaart, een kopie van een attest van woonst op naam van uw vader, een origineel medisch attest dat bevestigt dat u op 18/07/2006 gewond raakte door een explosie, een kopie van een huurcontract voor een huis in Bartella van 15/03/2011 tot 14/03/2012 en kopies van zes pagina's uit een gerechtelijk dossier.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat er in uw hoofdte sprake is van een gegronde vrees voor systematische en persoonsgerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U zou Irak hebben verlaten omdat u vreest voor uw leven omdat uw vader in een kapsalon werkte.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat er twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten. Er werden meerdere tegenstrijdigheden vastgesteld tussen uw verklaringen en de inhoud van de documenten die u voorlegt. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op het CGVS dat u slechts twee keer werd bedreigd: één keer per telefoon op 9 december 2010 en één keer per sms op 12 december 2010 (CGVS, 20/01/2012, p.11). In de documenten die u voorlegt, staat dat u aan de onderzoeksrechter verklaarde dat u tot drie keer werd opgebeld en met de dood werd bedreigd, en niet één keer zoals u op het CGVS verklaarde. Uit de documenten blijkt eveneens dat u voor de onderzoeksrechter verklaarde dat de persoon die u opbelde op 9 december 2010 niet heeft gezegd van welke groepering hij was. Op het CGVS verklaarde u nochtans dat de persoon die u telefonisch bedreigde op 9 december 2010, zei dat hij van 'Dawlat el Iraq el Islamiya' was (CGVS, 20/01/2012, p.11). Verder verklaarde u voor de onderzoeksrechter dat de beller een som geld eiste, maar dat hij het bedrag niet vermeldde. Op het CGVS verklaarde u echter dat ze 10.000 dollar eisten (CGVS, 20/01/2012, p.12). Vervolgens moet worden vastgesteld dat u een klacht voorlegt die gedateerd is op 8 december 2010 waarin staat dat u klacht neerlegde omdat de vorige dag, dus op 7 december 2010, iemand u telefonisch had gecontacteerd en u en uw familie met de dood bedreigde als u het huis niet zou verlaten. Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u daarentegen dat u pas op 9 december 2010 de eerste keer telefonisch werd bedreigd (CGVS, 20/01/2012, p.12). Bovenstaande tegenstrijdigheden trekken de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten danig in twijfel, temeer daar zij de kern van uw asielverzoek betreffen. Ook al bent u nog jong, er mag van u worden verwacht dat u op een meer coherente wijze verklaringen aflegt over de bedreigingen die u zou hebben ontvangen.

Vervolgens dient te worden vastgesteld dat u zich tegenspreekt over het moment waarop u de dreigingsms zou hebben ontvangen. Aanvankelijk verklaarde u op het CGVS dat u de dreigingsms ontving op 12 december 2010 en dat u ná die dreigingsms het huis verliet om naar Bartella te gaan (CGVS, 20/01/2012, p.11, p.13). Wanneer er echter dieper werd ingegaan op het verloop van de vermeende gebeurtenissen op 12 december 2010, legde u andere verklaringen af. Gevraagd wanneer u naar Bartella vertrok op 12 december 2010, antwoordde u om 6 uur 's morgens. Als u werd gevraagd wanneer u de dreigingsms dan had ontvangen, antwoordde u om 9 uur 's morgens, op het moment dat u met de advocaat op weg was om klacht in te dienen. Dus nadat u naar Bartella was gegaan. Gesteld dat u dan de dreigingsms nog niet had gekregen, toen u met uw familie naar Bartella vertrok, bevestigde u dat (CGVS, 20/01/2012, p.15). Dit is strijdig met uw eerdere verklaringen dat u naar Bartella vertrok nadat u de dreigingsms had ontvangen. Er mag van u toch worden verwacht dat u consequent kunt weergeven wanneer u de dreigingsms kreeg: vóór of ná uw vertrek naar Bartella, zeker aangezien u de dreigingsms aanhaalt als oorzaak waarom u het huis diende te verlaten. Bovendien dient te worden vastgesteld dat, in het rapport over de gegevens van uw gsm, staat dat u de dreigingsms om 12.01 uur ontving en niet om

9.00 uur zoals u eerder beweerde. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen andermaal de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Verder dient nog te worden vastgesteld dat u hebt verklaard dat u, alle gerechtelijke documenten die u voorlegt, hebt ontvangen op 12 december 2010, nadat u klacht had ingediend en voordat u opnieuw naar Bartella vertrok om uw moeder en zussen te vervoegen (CGVS, 20/01/2012, p.16). Na 12 december 2010 zou u niets meer hebben vernomen over de zaak (CGVS, 20/01/2012, p.16). Nochtans is één van de documenten een brief van uw advocaat aan de onderzoeksrechter gedateerd op 15 december 2010. Een ander document is een brief van het politiekantoor van El Souwies aan de onderzoeksrechter gedateerd op 22 december 2010. Deze verklaringen kan u dus onmogelijk op 12 december 2010 hebben ontvangen. Ook deze inconsistente verklaringen doen twijfels rijzen over de oprechtheid van uw verklaringen.

Daarenboven dient te worden aangestipt dat u niet weet of de eigenaar van de kapperszaak en de andere kapper waar uw vader mee samenwerkte, ook bedreigingen hadden ontvangen. U hebt er ook niet naar geïnformeerd (CGVS, 20/01/2012, p.14). Als u daadwerkelijk werd bedreigd wegens de werkzaamheden van uw vader, mag toch worden verwacht dat u wilde weten of zijn collega's ook werden bedreigd, om de ernst van de door u ingeroepen vrees te kunnen inschatten. Dat u dit hebt nagelaten, ondermijnt andermaal de geloofwaardigheid en de ernst van uw ingeroepen vrees temeer daar u wel de moeite doet om een advocaat te nemen en naar de rechtbank te gaan om te weten te komen wie hem bedreigde en waarom (CGVS, 20/01/2012, p.16). Bovendien ging u vanaf mei 2010 toch vier of vijf keer per week naar de zaak en kende u hen dus toch en is de eigenaar een vriend van uw vader (CGVS, 20/01/2012, p.6, p.8). Hierbij aansluitend dient te worden opgemerkt dat u nauwelijks informatie kan geven over de organisatie die volgens u achter de bedreigingen zit. Gevraagd wat u over de Dawlat el Iraq el Islamiya weet, verklaart u niets over hen te weten. U kan niet zeggen wat voor activiteiten ze uitvoeren of wie hun leiders zijn. Meer nog, gevraagd of het om een soennietische dan wel een sjiiitische organisatie gaat, geeft u geen antwoord (CGVS p.13-14). Dat u dit alles niet weet, kan allerminst overtuigen van uw beweerde vrees ten opzichte van deze organisatie.

Zo er toch nog enig geloof zou kunnen worden gehecht aan uw verklaringen, dient te worden vastgesteld dat u geen enkele aanwijzing geeft als zou u, na uw vertrek uit uw huis in Mosul op 12 december 2010, nog worden geïsoleerd met het oog op vervolging. Zo verklaarde u dat u, tijdens uw verblijf in Bartella van 12 december 2010 tot 28 mei 2011, niet werd bedreigd. Ook uw moeder en uw zussen werden er niet bedreigd. Uw vader, die op dat moment in Bagdad verbleef, werd evenmin bedreigd in die periode. Uw huis in Mosul staat leeg. Er zouden geen andere mensen zijn ingetrokken. Nadat u uw huis had verlaten, zou er ook niemand meer naar u hebben geïnformeerd (CGVS, 20/01/2012, p.16-17). Uw vader, die aan de oorsprong van uw problemen lag, woont nog steeds in Bagdad. U verklaart weliswaar dat uw vader eind 2011 plots terug twee maal zijn telefonisch zijn bedreigd, maar u kan deze bewering echter op geen enkele manier staven. Bovendien is het opmerkelijk dat jullie ongeveer elf maanden geen enkele bedreiging zouden hebben ontvangen en nu plots wel. Men zou toch kunnen verwachten dat, indien u daadwerkelijk geïsoleerd wordt, uw belagers korter op de bal zouden spelen. Bijgevolg kan deze bewering niet als een voldoende zwaarwichtige aanwijzing worden beschouwd dat u actueel geïsoleerd wordt met het oog op vervolging. Bovenstaande argumentatie laat niet toe te besluiten dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De status van vluchteling kan u dan ook niet worden toegekend.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit de stad Mosul in de provincie Ninewa in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in de provincie Ninewa merkbaar verbeterd is. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in Ninewa is gedaald. Verder wordt duidelijk vastgesteld dat er een verschuiving is van het type geweld dat nog voorkomt. Het geweld dat specifiek gericht wordt tegen bepaalde beroepsgroepen is gestegen terwijl het geweld tegen bepaalde minderheden o.a. tegen de Christenen blijft voortduren. Naast de evolutie naar meer doelgericht geweld, wordt vastgesteld dat het terroristisch geweld is afgenomen en meer evolueert naar crimineel geweld. Slechts sporadisch werden nog grootschalige bomaanslagen gepleegd in Ninewa. De belangrijkste aanslagen werden gericht tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Het risico om met geweld geconfronteerd te worden is voor het merendeel van de burgers die in de provincie Ninewa leven, verminderd. Voor bepaalde groepen blijft de situatie wel risicovol o.a. voor de leden van de Iraakse

veiligheidsdiensten en ook voor religieuze minderheden oa. de Christenen. Ze zijn ofwel het slachtoffer van doelgerichte aanslagen ofwel doelgericht geweld tegen individuen. Het doelgericht geweld tegen individuen wordt vooral gepleegd tegen leiders van bepaalde beroepscategorieën oa. politieke leiders, rechters, leiders van Sahwa, leiders van de veiligheidsdiensten en overheidsambtenaren met een hoog profiel (zie bijgevoegde SRB “ De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Ninewa/Kirkoek dd. 5 januari 2012).

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Baghdad enkele zware aanslagen gepleegd. In Ninewa is sinds het vertrek van de Amerikanen echter geen sprake van een uitzonderlijke opflakking van het geweld. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in de provincie Ninewa subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in de provincie Ninewa aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2,c) van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Ninewa blijkt dat er sporadisch zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van “open combat”. De algemene veiligheidssituatie is reeds geruime tijd merkelijk verbeterd. Het terroristische geweld is afgenomen en meer geëvolueerd naar crimineel geweld. Verder is het geweld doelgericht van aard en viseert het bepaalde beroepsgroepen en minderheden. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in de provincie Ninewa is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit de provincie Ninewa actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Ninewa aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt zijn niet in staat bovenstaande appreciatie om te buigen. De kopie van uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, de kopie van de voedselrantsoenkaart, de kopie van het attest van woonst op naam van uw vader en de kopie van het huurcontract voor het huis in Bartella bevestigen uw identiteit, uw afkomst en uw recente verblijfplaatsen in Irak, hetgeen hier niet in vraag wordt gesteld. Het origineel medisch attest bevestigt dat u op 18/07/2006 gewond raakte door een explosie, hetgeen hier evenmin in vraag wordt gesteld. U haalt deze gebeurtenis echter niet aan als reden waarom u het land diende te verlaten. In verband met de kopies van de zes pagina's uit een gerechtelijk dossier, dient te worden vastgesteld dat de inhoud van de documenten niet overeenstemt met uw verklaringen, hetgeen hierboven werd uiteengezet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij stelt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) erkent dat zich nog incidenten voordoen in Irak zodat het een algemene veronderstelling en een eigen gevolgtrekking van verweerder is dat hij geen problemen riskeert omdat *“dergelijke voorvallen”* minder voorkomen. Het is niet duidelijk waarop deze veronderstelling is gebaseerd. Volgens verzoeker is het niet onmogelijk dat hij problemen ondervond omwille van de door hem geschetste levensomstandigheden en kunnen de problemen van discriminatie plots en ten allen tijde ontstaan.

Verzoeker verwijst naar en citeert uit informatie van de NOS en een artikel van de New York Times en betoogt dat het CGVS moet worden verzocht om, na een vernietiging van de bestreden beslissing, nader onderzoek te verrichten. Het lijkt er volgens hem op dat het CGVS geen rekening wil houden met de neergelegde documenten en zich verschuilt achter informatie die reeds lang verouderd is.

Verzoeker geeft een algemene uiteenzetting over de bewijslast inzake asielaanvragen, en dit onder verwijzing naar de *“Guide des Procédures et Critères”* van UNHCR. Voorts verwijst hij naar artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, alsmede naar rechtsleer over deze artikelen en over de bewijslast inzake asielaanvragen. Hij stelt aan de hand van zijn verklaringen te hebben aangetoond dat er vervolgingsproblemen bestaan in zijn hoofde. Het wordt door het CGVS niet betwist dat kandidaat-vluchtelingen die in (Noord-)Irak te maken hebben met incidenten de vluchtelingenstatus kunnen krijgen en het CGVS betwist niet dat *“deze problemen”* zich niet (meer) voordoen. Ook vervolgingsproblemen op basis van willekeur en discriminatie worden door UNHCR erkend als vervolging indien de overheid onvoldoende bescherming kan bieden. Het CGVS *“bewijst niet dat alle incidenten van dergelijke aard, die zich voordoen daadkrachtig aangepakt wordt”*.

Volgens verzoeker is het zorgvuldigheidsbeginsel dan ook geschonden aangezien de bestreden beslissing geen individuele beoordeling maakt op basis van zijn relaas en achtergrondinformatie over Irak, doch *“louter verwijst naar hoe de globale situatie in Irak er volgens de verwerende partij er thans zou moeten uitzien”*. Hij herhaalt dat de beweringen van het CGVS gebaseerd zijn op een veronderstelling die niet objectief gestaafd is in het kader van de veiligheidsproblemen in Irak.

Bovendien wordt door recente informatie bewezen dat de situatie in Irak helemaal niet is zoals deze wordt voorgesteld door de regering en dat Iraakse burgers gevaar lopen. Het CGVS kan dan ook niet gevolgd worden in de redenering dat in hoofde van vluchtelingen *“uit Kirkuk in Irak”* geen reden bestaat die aanleiding geeft tot bescherming in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Volgens verzoeker blijkt uit de beschikbare informatie dat het CGVS *“de situatie in Kirkuk in Irak”* te rooskleurig voorstelt. Minstens moet de bestreden beslissing worden vernietigd om verder onderzoek te voeren *“met betrekking tot situatie in Kirkuk in Irak”*.

2.2.1. Vooreerst kan worden opgemerkt dat verzoeker ten onrechte aangeeft dat het CGVS stelt dat het ongeloofwaardig zou zijn dat hij toevallig een smokkelaar zou hebben ontmoet, hetgeen *“doet vermoeden dat hij na zijn laatste verblijf in België niet naar Irak is teruggekeerd”* (rechtsplegingsdossier, stuk 1, p.4). De bestreden beslissing bevat immers nergens zulke vermelding.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing zijn in duidelijke bewoordingen in deze beslissing opgenomen en kunnen hierin op eenvoudige wijze worden gelezen. Bijgevolg is aan de formele motiveringsplicht voldaan.

2.2.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*,

Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.5. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.6. Daar waar verzoeker laat uitschijnen dat de bestreden beslissing slechts is gebaseerd op een algemene veronderstelling, alsmede dat hierin geen individuele beoordeling wordt gemaakt op basis van zijn relaas, louter wordt verwezen naar de globale situatie in Irak en geen rekening wordt gehouden met de neergelegde documenten, dient te worden opgemerkt dat dit betoog blijkens een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing kennelijk feitelijke grondslag mist en een miskenning vormt van de omstandige motivering ten grondslag van deze beslissing.

In de bestreden beslissing wordt immers op omstandige en gedetailleerde wijze uiteengezet waarom op basis van verzoekers verklaringen en de neergelegde documenten dient te worden besloten dat in zijn hoofde het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag niet kan worden aangenomen en de vluchtelingenstatus aan hem niet kan worden toegekend. Meer bepaald wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat (i) zich meerdere tegenstrijdigheden voordoen tussen zijn verklaringen en de door hem neergelegde documenten; (ii) hij zich tegensprak over het ogenblik waarop hij een dreigings bericht zou hebben ontvangen en zijn verklaringen hierover niet kunnen worden gerijmd met het rapport over de gegevens van zijn gsm; (iii) hij tevens inconsistente verklaringen aflegde over de gerechtelijke documenten die hij neerlegde; (iv) hij, ondanks dat mocht worden verwacht dat hij zich hierover zou hebben geïnformeerd om de ernst van zijn vrees te kunnen inschatten, niet bleek te weten of de eigenaar van de kapperszaak en de collega waarmee zijn vader in deze zaak samenwerkte ook werden bedreigd en hiernaar zelfs niet informeerde; (v) hij bovendien nagenoeg niets bleek te weten over de organisatie die volgens hem nochtans achter de door hem ontvangen bedreigingen zat; (vi) de in het administratief dossier opgenomen, door hem neergelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan de gedane vaststellingen. Verzoeker gaat in onderhavig verzoekschrift volledig voorbij aan de voormelde motivering en onderneemt niet de minste poging om deze *in concreto* te weerleggen. Deze motivering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar zij door verzoeker niet wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

De geloofwaardigheid van verzoekers relaas wordt bovendien ernstig ondermijnd door het attest waarvan hij zich bedient in het kader van onderhavige beroepsprocedure en zoals neergelegd ter terechtzitting (rechtsplegingsdossier, stuk 14). Dat het neergelegde attest een kleurenkopie betreft van een attest dat daadwerkelijk zou zijn uitgegeven door een politiekantoor te Mosul is, gelet op de frappante schrijffouten in de Engelse hoofding van dit document, immers manifest ongeloofwaardig. Zo staat hierin "*Ministry Of Interor*" vermeld in plaats van "*Ministry Of Interior*", wordt hierin het woord "*Directorate*" herhaaldelijk foutief gespeld als "*Dirctorate*" en staat hierin de vermelding "*DaTe*" in plaats van "*Date*".

De overige door verzoeker bijgebrachte documenten, neergelegd per aangetekend schrijven van 16 augustus 2012, betreffen kopieën waaraan, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, geen bewijswaarde kan worden gehecht; hetgeen des te meer klemmt daar geen informatie wordt bijgebracht over de wijze waarop verzoeker in het bezit kwam van deze documenten (rechtsplegingsdossier, stuk 7b).

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielrelaas.

Waar verzoeker nog op algemene wijze verwijst naar mogelijke discriminatie en mogelijke problemen door de levensomstandigheden, dient te worden opgemerkt dat hij zulke problemen gedurende de

procedure niet eerder aanhaalde, evenmin uitwerkt welke problemen of discriminatie hij mogelijk riskeert en geen concrete elementen aanbrengt ter ondersteuning van zijn blote beweringen ter zake.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.7. Gelet op de sub 2.2.6. vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont verder niet aan dat de situatie in zijn regio van herkomst beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat, gelet op verzoekers afkomst van Mosul in de provincie Ninewa in Centraal-Irak, niet kan worden ingezien wat hij tracht te bereiken met de herhaaldelijke verwijzing naar de situatie in Kirkuk. Uit de omstandige en gedetailleerde landeninformatie in het administratief dossier (stuk 12), dewelke dateert van januari 2012 en waarin uitgebreid en nauwgezet wordt ingegaan op de veiligheidssituatie in verzoekers regio van herkomst, blijkt dat de situatie aldaar niet van die aard is dat zij beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker betoogt weliswaar dat de informatie van het CGVS omtrent de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst verouderd zou zijn doch uit de informatie zoals geciteerd in het verzoekschrift kan niet worden afgeleid dat de situatie aldaar sedertdien dermate zou zijn gewijzigd dat deze beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in het voornoemde wetsartikel.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS